

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών: 9150/80

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΒ' 1980, σ. 740

Έννοια "εργατικού ατυχήματος". Εν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου, εκ συγκοπής καρδίας, επελθούσης την ώρα της εργασίας, αλλά υπό κανονικής συνθήκας εργασίας, δεν υφίσταται "εργατικόν ατύχημα".

Πρόεδρος: κ. ΒΕΛ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

Εισηγητής: ο ίδιος

Δικηγόρος: κ.Δ. Χαϊνης

Επειδή, ως έχει γίνει παγίως νομολογιακώς δεκτόν (ίδετε ΣΤΕ 2606/78 εις ΕΔΚΑ/ΚΑ' σελ.19 επ, επίσης ΣΤΕ 1303/76, 197/75 κ.α. ως και ΑΠ 234/80 εις ΕΔΚΑ/ΚΒ' σελ. 98 επ) εργατικόν ατύχημα, κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 (παρ.4) και 34 (παρ.1) του ΑΝ 1846/1951 υφίσταται όχι μόνον εις την περίπτωσιν καθ' ην ο θάνατος ή η προς εργασίαν ανικανότης του ησφαλισμένου ή η επιφέρουσα τοιαύτην ανικανότητα επιδείνωσις προϋφισταμένης νόσου οφείλονται εις βίαιον (εξωτερικόν συμβάν επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, αλλά και εις περιπτώσεις κατά τας οποίας αι ανωτέρω συνέπειαι, οφείλονται εις υπέρμετρον προσπάθειαν, την οποίαν κατέβαλεν εν δεδομένω χρόνω ο εργαζόμενος ίνα ανταποκριθή εις ασυνήθεις όρους εργασίας ή εις το γεγονός ότι υπεχρεώθη ούτος να εργασθή επί ωρισμένον χρόνον υπό εξαιρετικώς δυσμενείς συνθήκας. Ειδικώτερον δε εν περιπτώσει θανάτου του εργαζομένου εν τη εργασία αυτού, συνεπεία καρδιακής προσβολής, έχει γίνει νομολογιακώς δεκτόν (ίδετε ΣΤΕ 2114/69 εις ΕΔΚΑ ΙΒ' σελ.12), ότι ίνα στοιχειοθετηθή η έννοια του εργατικού ατυχήματος δέον η καρδιακή προσβολή να επήλθεν συνεπεία υπερβολικής προσπάθειας ή κατά την εκτέλεσιν κοπιώδους και εξαντλητικής εργασίας Κ.Τ.Τ. εκ μέρους του εργαζομένου και ότι, εν πάση περιπτώσει, συγκοπή της καρδίας επελθούσα μεν κατά την ώραν εργασίας, αλλά και υπό κανονικής συνθήκας εργασίας, δεν συνιστά εργατικόν ατύχημα εν τη εννοία των ως άνω διατάξεων του ΑΝ 1846/51 (ίδετε ΣΤΕ 2074/62 εις ΕΔΚΑ Ε' σελ. 10 και Εφετ. Αθηνών 1691/72 εις ΕΔΚΑ ΙΔ' σελ. 472).

Επειδή, εν προκειμένω, η νυν προσφεύγουσα Δ. χήρα Ι.Κ. υπέβαλε προς το ΙΚΑ την 21.9.78 δήλωσιν ατυχήματος εις την οποίαν αναγράφει ότι ο σύζυγος της Ι.Κ. έχω γεννηθή κατά το έτος 1902 ησφαλισμένος παρά τω ΙΚΑ (ΑΝ 825697), εργαζόμενος ως ιδιωτικός υπάλληλος και δη ως υπεύθυνος των εισαγωγών και εξαγωγών της κλωστοϋφαντουργικής Βιομηχανικής εταιρίας υπό την επωνυμίαν "ΜΑΒΗΣ ΑΕ" εδρευούσης εις Λυκόβρυσιν Αττικής την 1.9.78 και περί ώραν 10ην πρωϊνήν, έχω αναχωρήσει εκ των γραφείων της εταιρίας εις ην ειργάζετο ίνα μεταβή εις την Τράπεζαν της Ελλάδος και το Εμπορικόν & Βιομηχανικόν Επιμελητήριον προς τακτοποίησιν διαφόρων υποθέσεων της εταιρίας ταύτης, τουθ' όπερ, ως συνάγεται και εκ της εν τω φακέλλω από 21.9.78 βεβαιώσεως της εν λόγω εταιρίας ευρίσκετο εντός των ορίων των συνήθως αυτού εργασιακών υποχρεώσεων, απέθανε καθ' οδόν συνεπεία καρδιακής προσβολής και ειδικώτερον ως προκύπτει εκ της εν τω φακέλλω υπ' αριθμ. 12788/2.9.1978 ιατροδικαστικής εκθέσεως νεκροψίας - νεκροτομίας, συνεπεία "οξέως εμφράγματος του μυοκαρδίου". Εις την ιδίαν δήλωσιν, η νυν προσφεύγουσα αναγράφει ως αίτιον του υπ' αυτής δηλωθέντος ως ατυχήματος του συζύγου της, "πιθανόν λόγω κοπώσεως ή στενοχώριας". Δια της υπ' αριθμ. 6931/18.4.79 αποφάσεως του διευθυντού του τοπικού υποκαταστήματος ΙΚΑ Αμαρουσίου, η ως άνω δήλωσις της νυν προσφευγούσης, δεν εγένετο δεκτή, κριθέντος ότι ο θάνατος του συζύγου της δεν συνιστά εργατικόν ατύχημα εν τη εννοία του νόμου, ως μη οφειλόμενος εις βίαιον εξωτερικόν συμβάν, την άποψιν δε ταύτην, υιοθέτησε και η παρά τω εν λόγω υποκαταστήματι του ΙΚΑ Τοπική Διοικητική Επιτροπή, επιληφθείσα κατόπιν ασκηθείσης ενστάσεως υπό της νυν προσφευγούσης δια της προς τουτο εκδοθείσης νυν ενδίκου υπ' αρ. 714/συν161/2.7.79, αποφάσεως αυτής. Ήδη δια της υπό κρίσιν προσφυγής της, η προσφεύγουσα διώκει την ακύρωσιν της αποφάσεως ταύτης της Τοπικής Διοικ. Επιτροπής επί τω σκοπώ της αναγνωρίσεως ότι ο θάνατος του συζύγου της, οφείλεται εις εργατικόν ατύχημα εν τη εννοία του νόμου, τουθ' όπερ ως ισχυρίζεται, καλύπτεται αποδεικτικώς εκ της από 21.9.78 βεβαιώσεως της εργοδότιδος εταιρίας και εκ της υπ' αριθμ. 12788/78 ιατροδικαστικής εκθέσεως εξ' ων προκύπτουν αφ' ενός μεν το βίαιον συμβάν δηλονότι ο συνεπεία καρδιακής προσβολής θάνατος του συζύγου της και αφ' ετέρου ότι ο θάνατος του έλαβε

χώραν καθ' ον χρόνον ούτος ευρίσκετο "εις διατεταγμένην υπηρεσίαν" και "ως εκ τούτου ήτο αποτέλεσμα της εργασίας του".

Επειδή, κατ' αρχήν ο τελευταίος ούτος ισχυρισμός της προσφευγούσης ήτοι ότι ο θάνατος του συζύγου της ήτο αποτέλεσμα της εργασίας του εξ ουδενός στοιχείου αποδεικνύεται, διότι εκ της μεν βεβαιώσεως της εργοδότηδος εταιρίας, συνάγεται ότι ναι μεν απέθανεν ούτος εν τη εργασία του, αλλ' εν τη συνήθει τοιαύτη, εις την δε ιατροδικαστικήν έκθεσιν, περιγράφεται μόνον το είδος του θανάτου, ενώ και η ίδια η προσφεύγουσα εις την προς το ΙΚΑ υποβληθείσαν υπ' αυτής "δήλωσιν ατυχήματος", ως αίτιον του θανάτου, αναγράφει, ως ήδη εξετέθη, ενδοιαστικώς, κόπωσιν ή στενοχώριαν, άτινα άλλωστε δεν επικαλείται καν ήδη δια της προσφυγής της. Αλλά και γενικώτερον, συμφώνως προς την ηγουμένην, ερμηνευτικήν του νόμου σκέψιν της παρούσης, ουδαμόθεν εν προκειμένω προκύπτει ή συνάγεται ότι απησχολήθη ο ως άνω αποβιώσας, εν τη εργασία του, υπό ασυνήθεις, εκτάκτους και εξαιρετικάς συνθήκας, ή ότι κατέβαλεν ούτος υπερβολικής προσπάθειαν ή ότι εξετέλεσε κοπιώδη εξαντλητικήν εργασίαν ή ότι υπέστη εξ αιτίας της εργασίας του, ετέραν τινα αναστάτωσιν, οιον εκ μεγάλης στενοχώριας, συνεπεία προσβολής της προσωπικότητας του κλπ, ότε και μόνον, εν συνδρομή τοιούτων εξαιρετικών περιστάσεων, θα ηδύνατο να αποδοθή ο θάνατος αυτού, εις εργατικόν ατύχημα εν τη εννοία του νόμου. Όθεν, η προσβαλλομένη απόφασις της τοπικής διοικ. Επιτροπής, είναι καθ' όλα νόμιμος, αποβαινούσης ούτως απορριπτέας της υπό κρίσιν προσφυγής άνευ επιδικάσεως, όμως, δικαστικής δαπάνης, λόγω μη προβολής σχετικού αιτήματος εκ μέρους των διαδίκων.